

Otte og Tyvende Møde.

Torsdagen den 15de Januar.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at Justitsministeren har tilstillet mig Udkast til Lov angaaende Forkyndelse af Stævninger til Rjøbenhavns Soret, som er forelagt i Landstinget. Exemplarer af dette Udkast vilde blive omdeelte til de Herrer Medlemmer.

Det første Numer paa Dagsordenen er: Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Udkast til Lov om Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29. Febr. 1792 m. m.

Bed den foretagne Stemmegivning afgaves 71 gyldige Stemmesedler og 2 ugyldige, den ene, fordi der paa den fandtes Navnet H. A. Hansen, som ingen af Medlemmerne har, og den anden, fordi den indeholdt Navnet Christoffersen 2 Gange — den absolute Majoritet var altsaa 36 Stemmer. Valgte bleve kun 6 Medlemmer: Bregendahl med 70, Poul Knudsen med 61, Nørgaard med 53, G. Winther med 45, Schøler med 41 og Tscherning med 38. (Christoffersen 33, Kayser 33, Müllen 32, C. N. Petersen 31 og H. Nielsen 28 Stemmer).

Der blev derfor foretaget et nyt ubundet Valg paa et Medlem, hvortil blev afgivet 83 gyldige Stemmesedler, den absolute Majoritet altsaa 42 St., een Stemmeseddel erklæredes ugyldig, fordi der paa den var stemt paa G. Winther, naaget han allerede var valgt ved den forrige Stemmegivning. Resultatet var, at Kayser valgtes med 44 St. (Müllen 30 St. og de øvrige spredte).

Maa gif derpaa til det næste Numer paa Dagsordenen: Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Finantslov

for Finantsaaret 1857—58, § 10 paa Udgifstsiden, vedkommende Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Det Afsluit, hvorover der forhandlede, omfattede Paragraphens A, B, C, D og E, (see Anhang A Sp. 3 og Anhang B Sp. 49).

Nugaard: Da jeg hører til dem her i Salen, der agte at stemme for Ministerens Forslag, har jeg udbedet mig Ordet for i al Korthed at motivere min Stemmegivning. Jeg vil ikke inklade mig paa at undersøge, om Theatret skal være et Nationaltheater, heller ikke om det skal være en Communalanstalt, eller endelig en privat Entrepriise. Jeg vil kun holde mig til, hvad vort Theater faktisk er. Det er nemlig for Diebliffet en Statsindretning, og som saadan mener jeg, at man bør yde det pecuniar Hjælp, naar det behøver en saadan; men Theatret behøver virkelig for Diebliffet en pecuniar Hjælp. Jeg har et Par Gange havt Leilighed til at gøre mig bekendt med Theatrets forskellige Localiteter, og jeg, saavel som enhver Anden, der har taget dem i Diesyn, maa tilstaae, at de hurtigst muligt trænge til en Forbedring. Den største Deel f. Ex. af Paasklædningsværelserne ere saa smaa og saa slet udstyrede, at det er fuldkommen uanstændigt at stille dem til Brug for Theaterpersonalet, for Kunstens Dyrkere, flere af dem ere saa usle, at mangen en Bonde vilde skamme sig ved at anvise saadanne Huller, man kan gjerne kalde dem saaledes, til Dopholdssted for sin Karl eller Pige. Garderoberne og Gjemmestederne for mange Requister findes i smaa Afslukker og Stabe under det blotte Tag. Foyeren, der ofte maa anvendes til Chorsang, er rigtignok et Pragtværelse blandt alle de andre Afslukker, men naar den afbenytted ved Chorsang, er Pladsen saa overfyldt, at det ene Menneffe staaer det andet iveien. Maskineriet i Skæderen er især saa farligt at komme til, at man helst maatte ønske ikke at komme det nær. Naar dertil kommer, at der ved Forslaget kun er Tale om et Laan, og det navnlig fra en Stiftelse, der har faaet saa store Gaver fra den selvsamme Mand, som er den danske Stue-